

Univerzita Karlova v Praze - Pedagogická fakulta
Katedra občanské výchovy a filosofie
M. D. Rettigové 4, 116 39 Praha 1

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno studenta: Barbora Petrovická

Název práce: Politická komunikace v období totality a demokracie

Jméno vedoucího práce: PhDr. Josef Straceny, CSc.

I. Formální kritéria	ano	zčásti	ne
1. Cíl práce je zformulován a odpovídá zadání a názvu práce.	X		
2. Metody využité autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	X		
3. Struktura práce je logická a odpovídá zvolenému tématu.	X		
4. Závěr shrnuje dosažené poznatky a formuluje přínos k řešení problému.	X		
5. Autor nic podstatného neopomenul (zadání, obsah, úvod, pojednání, závěr, resumé v češtině a cizím jazyce)	X		

Slovní ohodnocení

Cíl své práce autorka formuluje, ovšem stačil by jeden: autorka uvádí: „má práce má více cílů“, přičemž explicitně formuluje dva, navíc z logiky věci zbytečně. Jestliže první cíl formuluje jako „zmapovat řečnické dovednosti....“, a druhý pak porovnat je, je přece zřejmé, že porovnání (něčeho) musí předcházet „zmapování“ toho, co porovnáváme. Metody deskriptivního výkladu a transakční analýzy jsou vzhledem ke zkoumanému tématu zvoleny vhodně. Závěr práce sice zčásti opakuje již řečené v jejím Úvodu, autorka zde však dobře shrnuje dosažené poznatky.

II. Obsahová kritéria

1. Práce prokazuje porozumění autora problematice.	X		
2. Opírá se o relevantní prameny a literaturu .	X		
3. Adekvátním způsobem s nimi pracuje.	X		
4. Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .		X	
5. Je obohacím problematiky vzhledem k interdisciplinárnímu charakteru studovaného oboru (ZSV).	X		

Slovní ohodnocení

Práce obsahuje porovnání novoročních projevů dvou prezidentů, G. Husáka a V. Havla, z hlediska jazykového i osobnostního. Je škoda, že v druhém aspektu porovnání autorka nevyužila ani jedné z teorií osobnostních typů politika, s nimiž pracuje politická psychologie. Pokud jde o obsahovou stránku práce, autorka na s. 19 definuje „totalitní hnutí jako taková uskupení osob, které se snaží organizovat společnost“ a Arendtovou interpretuje tak, že

„mluví o totalitě jako o systému cibulovité struktury.“ Nikoli jako výtku autorce, nýbrž jako upřesnění a doplnění, uveďme, že H. Arendtová si všímá toho, jak totalitarismus ve svém **charakteru hnutí** „cibulovité struktury“ vytváří v lidech pocit normality. Jde o to, že čím vzdálenější jsou jednotlivé organizace a skupiny („vrstvy“) lidí od ideologicky nejradikálnějšího centra („jádra“), tím více je jim extrémní podstata ideologie zakrývána, neboť pro každou „vrstvu“ představuje „tvrdé jádro“ ta „vrstva“ předcházející, jež je sice skutečnému jádru blíže, ale přitom více „ideologicky zředěná“, a a tudíž vnímána jako snesitelná.

III. Jazyková kritéria

1. Práce je bez gramatických a stylistických chyb .	X		
2. Práce je psána kultivovaným odborným jazykem .	X		
3. Student zvládl a rozumí terminologii oboru a tématu, jímž se zabývá.	X		
4. Student pracuje správně s odkazy a citacemi , odlišuje parafráze a vlastní myšlenky.		X	
5. Práce je vybavena vhodně (ve shodě s charakterem zvoleného tématu) doplňky textu (graf, tabulka, obrazové přílohy apod.)			

Slovní ohodnocení

Práce je psána srozumitelně, neobsahuje gramatické ani stylistické chyby. V autorčině projevu převládá dikce výkladu, což je v pořádku; na druhé straně snad právě proto některé její formulace působí příliš zjednodučeně, místy si i odporují. Např. na s. 10: „Politická komunikace je realizací vědního oboru. Zaměřuje se již na samotné komunikování v politice“, nebo na s. 17, kde autorka píše, že „jazyk nepolitický si neklade za cíl persvazi.“ Persvaze (peithein) ve smyslu přesvědčování je přece mnohdy přítomna i v nepolitickém jazyce (komunikaci). V práci autorka rozlišuje mezi přímými citacemi a parafrázemi; pokud jde o odkazy, nalezneme některé nedůslednosti: např. na s. 9 uvádí autory „Doris A. Graber a Chambers“, ovšem v odkazu jsou Graber a Smith, na s. 12 uvádí schéma prvků politické komunikace McNaira bez odkazu (a ani v seznamu literatury žádný titul od McNaira uveden není). Rovněž na s. 20 píše: „Naopak například italský politolog Giovanni Sartori vliv teroru upozaduje...“ – na základě kterého Sartoriho díla tak autorka soudí, když v seznamu literatury žádný jeho titul neuvádí? Jinak autorka pracuje s odkazy správně, Zvolený (a k tématu práce vhodně) způsob zpracování nevyžaduje tabulky a grafy, danou položku proto nevyplňuji.

Závěrečná práce splňuje požadavky kladené na bakalářské práce v příslušném oboru.

Otázky k obhajobě:

1. Ve své práci zmiňujete jazyk Newspeak (Orwell, 1984). V. Havel píše o jazyku Ptydepe. Vysvětlete, co znamená.
2. Jaký je rozdíl mezi dialektikou a rétorikou?
3. Na s. 20 své práce píšete, že od V. Havla pocházejí slova „nadoosobní“, „sebestředný“ a „veledůležitý“. Skutečně?

V Praze 14.8. 2018

PhDr. Věra Jirásková, Ph.D.